

متن پرسش

بسم الله. سلام عليكم: رابطه تقوی و تهذیب و اسلام فردی با اسلام سیاسی و کارهای اجتماعی و تمدنی چیست؟ جزو مفروضات ماست که تمدن نوین با نرم افزار و سخت افزارش و تمام صفیاتی که حضرت آقا فرموده اند باید ایجاد شود. یکی از وظایف یک حوزوی در این داستان گسترش فقه های نظام می باشد. یعنی طرف، دروس مقدمات و... را سفت بخواند و اجتهاد خود را بجای فقه رایج چندصدساله در فقه نظام بکار ببندد. بیانات حضرت آقا در منشور روحانیت بسیار بسیار روی مساله خودسازی و معنویت و تقوا تاکید دارند. (ایشان در دیدار با قشر روحانیون است که دیده ام مطالب عرفانی نیز مطرح کرده اند. نظیر عرفان نظری/عملی؛ مذاق عرفانی؛ نفس گرم؛ و...) حضرت آقا در پیامهای تسلیت برای برخی از بزرگان روحانی، بحثهای اخلاقی و معنوی را شاخصه آنها می دانند. (حال یا به همراه فعالیت های سیاسی اجتماعی یا بدون آن) سوال: مسئله معنوی بودن و متقی و مقرب بودن یک فرد حوزوی به خداوند، در این کارهای فیزیکی و علمی و خروجی ای که در آینده خواهد داشت واقعا چه تاثیری دارد؟ کار علمی و سیاسی و اجتماعی کسی که دارای اینهاست با آنکه دارای اینها نیست چه فرقی دارد؟ (بحثم سر اثرات مستقیم نیست. مثلا کسی که تقوی را در خود نهادینه نکرده باشد ممکن است در کارهای فرهنگی و... کارهای خلاف اسلام رسوخ بکند یا کارش سست مبنا باشد یا... بحثم سر اینست که فقط اثر فرد مجری چقدر است؟ کسیکه متقی است در گوشه ای دارد فلان کار را برای نظام می کند و کسیکه اتقی است نیز در گوشه ای دیگر دقیقا همان را و کار هر دو بدون عیب است. لکن می خواهم بدانم خود اختلاف نورانیت این دو نفر، در نتیجه و اثر کار چگونه دخیل است؟) می خواهم به این برسم که کارهای عبادی و امثالهم که پیش میاید را باید به چه کمیت و کیفیتی انجام داد و بالاخره در کاری که ما می خواهیم بکنیم (نظام و تمدن سازی) چقدر دخیل است؟ با تشکر فراوان و عرض معذرت بابت طولانی شدن.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام عليكم: به هر حال یک طلبه در کنار دروس رسمی حوزه، لازم است که در قرآن از طریق تفسیر «المیزان» و در روایات تدبّر کند و پس از آن راهی که در مقابلش گشوده می شود همان راهی است که او را به نتیجه لازم می رساند. موفق باشید